

การถูกจำกัดขอบเขตของคนเมือง

HUMMAN WITH SPACE TIME AND TOWN

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาพพิมพ์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนารด)

.....กรรมการ .....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เกียรติก้อง วราชวน) (รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี)

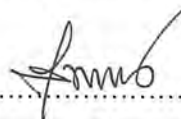
.....กรรมการ .....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัทธิดา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ .....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกณา คำโสภี) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ .....กรรมการ
(อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์) (อาจารย์วุฒิกร คงคา)

.....กรรมการ .....กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ) (อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันฝั่งเพชร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การถูกจำกัดขอบเขตของคนเมือง Human with space time and town
ชื่อ	นายวรพล สิ่งหส์สุข
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2545
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข

บทคัดย่อ

ปัจจุบัน กรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลางของความเจริญและเป็นแหล่งสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศ จากความเจริญที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว เป็นแรงผลักดันการย้ายถิ่นฐานของผู้คนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีความเจริญที่ค่อยกว่า เพื่อต้องการความสะดวกสบายและช่องทางทำมาหากิน ซึ่งเป็นผลพลอยได้มาจากความเจริญ ที่อยู่อาศัยเป็นปัจจัยสำคัญของการดำรงชีวิต ความต้องการอาศัยในใจกลางของแหล่งความเจริญมีมากขึ้น จึงเป็นสาเหตุทำให้เกิดความแออัด ความไม่สมดุล ระหว่างจำนวนประชากรกับจำนวนพื้นที่ที่เพิ่มมากขึ้น และแผ่ขยายออกไปเป็นวงกว้าง “อาคารชุด” เป็นวิธีการแก้ไขปัญหาเพื่อลดความหนาแน่น อาคารชุดนั้น สามารถเป็นได้ทั้งที่อยู่อาศัยและสถานที่ประกอบกิจการต่าง ๆ รูปที่มีให้เลือกอาศัยมีหลากหลายรูปแบบ เช่น คอนโดมิเนียม แพลต เทอร์ไฮสท์ อาคารพาณิชย์ ฯลฯ การเปลี่ยนแปลงชีวิตจึงเกิดขึ้น จากการอยู่อาศัยในบ้านที่เคยมีบริเวณ โดยรอบ ปรับเปลี่ยนมาเป็นการอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่คับแคบ และมีความแออัดของจำนวนของห้องที่เกิดจากการแบ่งซอยพื้นที่ในตัวอาคาร ความเป็นส่วนตัว ถูกบันทึก เช่น สนามหญ้า ทางเดิน บันไดขึ้นลง ฯลฯ เพื่อแลกกับความความสะดวกสบาย ซึ่งขัดแย้งกับพฤติกรรมของมนุษย์โดยทั่วไป ที่ยึดถือความเป็นส่วนตัว อีกทั้งรูปแบบการดำรงชีวิตดังกล่าว ไม่เหมาะสมกับรูปแบบครอบครัวของไทย ซึ่งเป็นครอบครัวใหญ่ การเปลี่ยนแปลงนี้เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ยากของผู้คนในสังคมเมือง รูปแบบการดำรงชีวิตที่ขยายในทางสูงได้กลายเป็น รูปแบบการใช้ชีวิตของคนเมือง ที่แวดล้อมไปด้วยความหนาแน่นของสิ่งก่อสร้าง ซึ่งมีความสูงที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามกระแสความนิยมและความต้องการในการใช้พื้นที่มีมากขึ้น เป็นปัจจัยผลักดันในสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวนี้นี้เพิ่มจำนวนขึ้นอาจจะกล่าวได้ว่า “อาคารชุด” เป็นสัญลักษณ์หนึ่งของสังคมเมืองในปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้า จึงพยายามถ่ายทอดความคิดและความต้องการในการแสดงออกดังกล่าว ผ่านทางเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ เพื่อมุ่งนำเสนอให้ผู้คนโดยทั่วไปตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคม โดยเฉพาะสังคมชนบท ที่มีการอยู่อาศัยที่เต็มไปด้วยอากาศบริสุทธิ์ และความเอื้ออาทรซึ่งกันและกันของคนในสังคม แต่ปัจจุบันคนส่วนใหญ่กับพยายามเข้ามาสู่สังคมเมืองเพื่อบันทอนชีวิต อีสราภาพ และความเป็นมนุษย์เพียงเพื่อต้องการความสะดวกสบายจากเทคโนโลยีที่เมืองมีมากกว่าชนบท เท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดาและมารดาผู้ให้กำเนิดและอุปการะเสมอมา ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทุก ๆ ท่าน ที่ประสิทธิประสาทวิชา ชี้แนะแนวทางการศึกษาศิลปะแก่ข้าพเจ้า การดำเนินงานศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้ มีอาจสำเร็จลุล่วงไปได้ ถ้าหากไม่ได้รับคำชี้แนะแนวทางในการถ่ายทอดแก่นแท้ของความคิดและสร้างสรรค์ทัศนธาตุต่าง ๆ ในผลงานศิลปะจากผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข อาจารย์ที่ปรึกษาข้าพเจ้า

ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ ภาควิชาวิจิตรศิลป์ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังในการสร้างสรรค์ผลงานเสมอมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพประกอบ	จ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	2
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	2
2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	5
แนวความคิดสร้างสรรค์	9
3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	10
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	10
กระบวนการสร้างงาน (ภาพพิมพ์)	21
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	27
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	28
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	33
5 บทสรุป	41
บรรณานุกรม	42
ผลงานศิลปะ	44
ประวัติผู้เขียน	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
1. ภาพอิทธิพลจากสภาพแวดล้อม	5
2. ภาพอิทธิพลจากผลงานสถาปัตยกรรม	7
3. ภาพอิทธิพลจากงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	8
4. แบบภาพร่างชุดที่ 1	11
5. แบบภาพร่างชุดที่ 2	14
6. แบบภาพร่างชุดที่ 3	17
7. แบบภาพร่างชุดที่ 4	19
8. ภาพประกอบการวิเคราะห์ที่ศันธาตุ	28
9. ภาพประกอบการวิเคราะห์ห้องค้ำประกอบศิลป์ชั้นที่ 1	33
10. ภาพประกอบการวิเคราะห์ห้องค้ำประกอบศิลป์ชั้นที่ 2	35
11. ภาพประกอบการวิเคราะห์ห้องค้ำประกอบศิลป์ชั้นที่ 3	37
12. ภาพประกอบการวิเคราะห์ห้องค้ำประกอบศิลป์ชั้นที่ 4	39
13. ภาพผลงานชิ้นที่ 1	44
14. ภาพผลงานชิ้นที่ 2	45
15. ภาพผลงานชิ้นที่ 3	46
16. ภาพผลงานชิ้นที่ 4	47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความแตกต่างของความเจริญของสังคมเมืองและสังคมชนบทมีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัด มีตัวอย่างดังนี้

1. ความแตกต่างในด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา ซึ่งเป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานและมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต

2. ภูมิอากาศและภูมิประเทศ เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งผลผลิตนั้นขึ้นอยู่กับภูมิประเทศและภูมิอากาศ เกิดความไม่สม่ำเสมอในรายได้และผลผลิต

3. ความแตกต่างของอัตราค่าจ้างและรายได้ โดยทั่วไปรายได้ผลผลิตทางการเกษตร มีความไม่แน่นอน อัตราค่าจ้างมีความแตกต่าง เปรียบเทียบจากอัตราค่าจ้างและรายได้ของผู้คนในสังคมเมือง ซึ่งมีความแน่นอนและมีค่าจ้างที่มากกว่า

จากการยกตัวอย่างข้างต้น เป็นสาเหตุและปัจจัยผลักดัน ในการย้ายถิ่นฐานของผู้คนเข้ามาใช้ชีวิตในเมือง เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เพื่อหารายได้สำหรับใช้ในการดำรงชีวิต เพราะเมืองมีแหล่งของช่องทางทำมาหากิน ที่เกิดจากความเจริญ ซึ่งได้พัฒนาอย่างรวดเร็วตามกาลเวลา การย้ายถิ่นฐานของประชากรที่อยู่อาศัยซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต เกิดความไม่สมดุลระหว่างจำนวนของพื้นที่กับจำนวนของประชากร

จำนวนประชากรเพิ่มขึ้น พื้นที่อยู่อาศัยในทางราบเกิดความแออัด การขยายที่อยู่อาศัยในทางสูง เป็นการแก้ไขปัญหาความหนาแน่นของผู้คน อาคารชุด เป็นทางออกของผู้คน ที่มีความต้องการที่อยู่อาศัยในใจกลางเมือง การเปลี่ยนแปลงการดำรงชีวิตที่เคยมีที่อยู่อาศัยในทางราบและพื้นที่ใช้สอยที่มีจำนวนมาก ได้แปรสภาพมาอยู่อาศัยภายในตัวอาคารดังกล่าว เรียกว่า ยูนิต เป็นพื้นที่ที่สี่เหลี่ยม ที่มีขนาดและขอบเขตจำกัด ขนาดของยูนิตมีความหลากหลาย ซึ่งขึ้นอยู่กับรูปแบบอาคารอยู่อาศัย และขึ้นอยู่กับฐานะของผู้ซื้อ โดยทั่วไปรูปแบบอาคารไม่ค่อยมีความแตกต่างกันมากนัก ความแตกต่างสังเกตได้จากสิ่งทีอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ใกล้เคียงความเจริญ มีความรวดเร็วในการเดินทาง มีการรักษาความปลอดภัยที่ดี เป็นต้น ดังนั้น อาคารชุดในปัจจุบัน จึงได้รับความนิยม ความนิยมดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญให้มีการก่อสร้างอาคารชุดเกิดขึ้นมากมาย

ผลจากความนิยมในการอาศัยในอาคารชุด ก่อให้เกิดความหนาแน่นของจำนวนอาคารเกิดขึ้น การใช้ชีวิตส่วนใหญ่ที่ถูกจำกัดและความเป็นส่วนตัวลดลงซึ่งขัดต่อพฤติกรรมของมนุษย์ โดยทั่วไป อีกทั้งทัศนียภาพ โดยทั่วไปของเมืองในปัจจุบัน ที่แออัดไปด้วยอาคารบ้านเรือนนั้น อาจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะกล่าวได้ว่าเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ยากในการดำรงชีวิตในเมือง อาคารชุดได้กลายเป็นสัญลักษณ์ของสังคมเมืองในยุคปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจและคุณภาพชีวิตของผู้คน ซึ่งผู้คนเปรียบเสมือนกลจักรหนึ่งของสังคมที่ขาดอิสระ ขาดจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์ จากสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบัน เป็นแรงผลักดันให้ข้าพเจ้ามีความต้องการสะท้อนความรู้สึกและสิ่งที่สัมผัสได้ถึงความเป็นมนุษย์เมือง

ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าสังเกตเห็นการย้ายถิ่นฐานของผู้คน ที่เข้ามาใช้ชีวิตในเมืองที่มีความเจริญ ที่อยู่อาศัยเป็นปัจจัยสำคัญของการดำรงชีวิตในเมือง จึงมีความต้องการที่อยู่ของผู้คนเป็นจำนวนมาก กลายเป็นแรงจูงใจในการก่อสร้างอาคารขึ้น เพื่อสนองและรองรับต่อความต้องการตามจำนวนของผู้คนที่มีมากขึ้น ในปัจจุบันการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของจำนวนประชากร เป็นผลสร้างให้เกิดความสมดุล แต่ในทางกลับกัน การที่มีจำนวนของอาคารมีมากขึ้น พื้นที่ใช้สอยของอาคารมีขนาดเล็กลง ความแออัดมีเพิ่มขึ้น ความต้องการที่อยู่อาศัยส่งผลทำให้การใช้ชีวิตภายในพื้นที่ที่สี่เหลี่ยมที่มีขนาดเล็ก เปรียบได้กับการอาศัยอยู่ในกล่อง ซึ่งไม่อาจจะหลีกเลี่ยงการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ การดำรงชีวิตในสังคมเมือง เป็นผลกระทบต่อสภาพจิตใจด้านนี้ของผู้คน

ข้าพเจ้าจึงนำรูปทรงของกล่องสี่เหลี่ยม ใช้เป็นสัญลักษณ์แทนค่าเมือง และพื้นที่อยู่อาศัยของมนุษย์ในสังคมเพื่อสะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลงและความสำคัญของความต้องการที่จะมีอิสระ มีจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของผู้คนในยุคปัจจุบัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อนำเสนอรูปทรงกล่องสี่เหลี่ยม ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ ผสมผสานกับความรู้สึกภายในรวมถึงจินตนาการ นำมาผสมผสานกับภาพถ่ายทิวทัศน์ของเมือง แสดงถึงสภาพการดำรงชีวิตของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน
2. เพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลงการใช้ชีวิตในพื้นที่ที่มีความคับแคบ ซึ่งเป็นการบั่นทอนอิสระและจิตวิญญาณของมนุษย์ในสังคมเมือง
3. เพื่อแสดงให้เห็นความต้องการของมนุษย์ ที่ต้องการที่อยู่อาศัยในแหล่งที่ตั้งอยู่ใกล้บริเวณ ที่สามารถเอื้ออำนวยความสะดวกในด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

ขอบเขตของโครงการ

1. ข้าพเจ้าต้องการสะท้อนการดำรงชีวิตภายใต้พื้นที่ที่จำกัด และมีความแออัดที่มีเพิ่มขึ้น ในมุมมองของบุคคลหนึ่งที่อาศัยอยู่ในสังคมเมือง จึงนำความรู้สึกภายในเป็นแรงผลักดันจินตนาการในการสร้างรูปทรง ซึ่งนำมาใช้เป็นสัญลักษณ์แทนค่าสิ่งต่าง ๆ ในสังคมเมือง โดยหยิบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยกรูปทรงกล่องสี่เหลี่ยมที่ได้รับอิทธิพลจากพื้นที่อยู่อาศัยมาผสมผสานกับภาพถ่ายทิวทัศน์ของเมืองเพื่อสนองความต้องการของข้าพเจ้า

2. การนำเสนอโดยใช้ภาพถ่ายประกอบกับรูปทรงที่สร้างขึ้นใหม่ โดยการตัดทอนจากรูปทรงที่มีอยู่จริงมาผสมผสานให้เกิดความเหมาะสม โดยการใช้เส้น สี น้ำหนัก เพื่อให้เกิดความรู้สึกในลักษณะกึ่งนามธรรม (Sami Abstract)

3. การเลือกใช้เทคนิคแม่พิมพ์โลหะ ในสาขาภาพพิมพ์ สามารถตอบสนองต่อการสร้างรูปทรงพื้นผิว น้ำหนัก และสามารถนำภาพถ่ายมาผสมผสานกับตัวแม่พิมพ์ได้เป็นอย่างดี โดยการใช้เทคนิคที่เรียกว่า (Photo Etching) ทั้งหมด

4. จำนวนผลงานมี 4 ชิ้น

1.1 ขนาด 80 x 120 เซนติเมตร

1.2 ขนาด 120 x 80 เซนติเมตร

1.3 ขนาด 120 x 80 เซนติเมตร

1.4 ขนาด 80 x 120 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มา และ แนวความคิดสร้างสรรค์

การเติบโตและความเจริญของเมืองที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเป็นแรงผลักดันให้เกิดการย้ายถิ่นฐานของผู้คน จึงมีการเพิ่มจำนวนของประชากรในบางพื้นที่ให้มากขึ้น และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อัตราส่วนของประชากรต่อพื้นที่มีความหนาแน่น การสร้างอาคารเป็นวิธีการแก้ไข ปัญหาความหนาแน่นของที่อยู่อาศัยในทางราบ แต่ความต้องการที่อยู่อาศัยของมนุษย์เป็นแรงสนับสนุนในการสร้างอาคารที่มีความแตกต่างในด้านประโยชน์ใช้สอยที่มีมากมาย จนกลายเป็นความแออัดของสิ่งก่อสร้างตามมา การเพิ่มจำนวนดังกล่าว กลายเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพที่อยู่อาศัยของผู้คนให้เกิดขึ้น จากการมีเนื้อที่ใช่สอยในการทำกิจกรรมต่าง ๆ กลับต้องอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่จำกัด เนื่องจากผลกระทบจากการแบ่งซอยพื้นที่ มีอาคารที่สูงขึ้น แต่พื้นที่ภายในกลับเล็กลง การใช้ชีวิตที่ขาดความสมดุลซึ่งแวดล้อมไปด้วยความแออัดของผู้คนและสิ่งก่อสร้างมีผลต่อการบั่นทอนสภาพจิตใจ รวมถึงการมีชีวิตของผู้คนที่ขาดอิสรภาพ เปรียบเสมือนการมีชีวิตในกล่องสี่เหลี่ยมซึ่งแต่ละคนมีแต่กล่อง และอยู่ภายใต้ความแออัดที่เต็มไปด้วยจำนวนของกล่อง ความรู้สึกที่ข้าพเจ้าสัมผัสได้ถึงความเป็นเมืองในปัจจุบัน เป็นแรงผลักดันอย่างดีในการสะท้อนถึงการแสดงออกให้เห็นสภาพความเป็นอยู่ของคน โดยการนำรูปทรงกล่องสี่เหลี่ยมและการตัดทอนรูปทรงของสิ่งที่มีอยู่จริงในสังคมเมืองให้เกิดเป็นรูปทางใหม่และเป็นสัญลักษณ์ เพื่อให้ตรงกับความรู้สึกและจินตนาการภายในที่มีต่อสภาพเมืองมนุษย์ในปัจจุบัน ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากสิ่งรอบข้างต่าง ๆ มากมาย ซึ่งสามารถแยกแยะแหล่งที่มาของอิทธิพลต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

ผลจากความนิยมในการอาศัยในอาคารชุด ก่อให้เกิดความหนาแน่นของจำนวนอาคารเกิดขึ้น การใช้ชีวิตส่วนใหญ่ที่ถูกจำกัด และความเป็นส่วนตัวลดลง ซึ่งขัดกับพฤติกรรมของมนุษย์โดยทั่วไปที่ยึดถือความเป็นส่วนตัว อีกทั้งทัศนียภาพโดยทั่วไปของเมืองในปัจจุบันที่แออัดไปด้วยอาคารบ้านเรือนนั้น อาจจะกล่าวได้ว่า เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ยากในการดำรงชีวิตในเมือง อาคารชุดได้กลายเป็นสัญลักษณ์ของสังคมเมืองในปัจจุบัน ส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจและคุณภาพชีวิตของผู้คน ซึ่งผู้คนเปรียบเสมือนกลจักรหนึ่งของสังคมที่ขาดอิสรภาพ ขาดจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์จากสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบัน เป็นแรงผลักดันให้ข้าพเจ้ามีความต้องการสะท้อนความรู้สึกและสิ่งที่สัมผัสได้ถึงความเป็นมนุษย์เมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับ

อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์จริง

การดำรงชีวิตในสังคมเมืองของข้าพเจ้า เป็นประสบการณ์ที่สะสม โดยมีระยะเวลาเป็นตัวกำหนดความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมของสังคมเมืองที่เกิดขึ้น ข้าพเจ้าได้สังเกต การใช้ชีวิตที่แวดล้อมไปด้วยผู้คนแออัดและทัศนียภาพของเมืองที่หนาแน่นไปด้วยที่อยู่อาศัย เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าสัมผัสได้ด้วยความรู้สึกจากเมืองในปัจจุบัน พื้นที่ที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต ซึ่งในปัจจุบันพื้นที่การดำรงชีวิตมีขอบเขตที่จำกัด

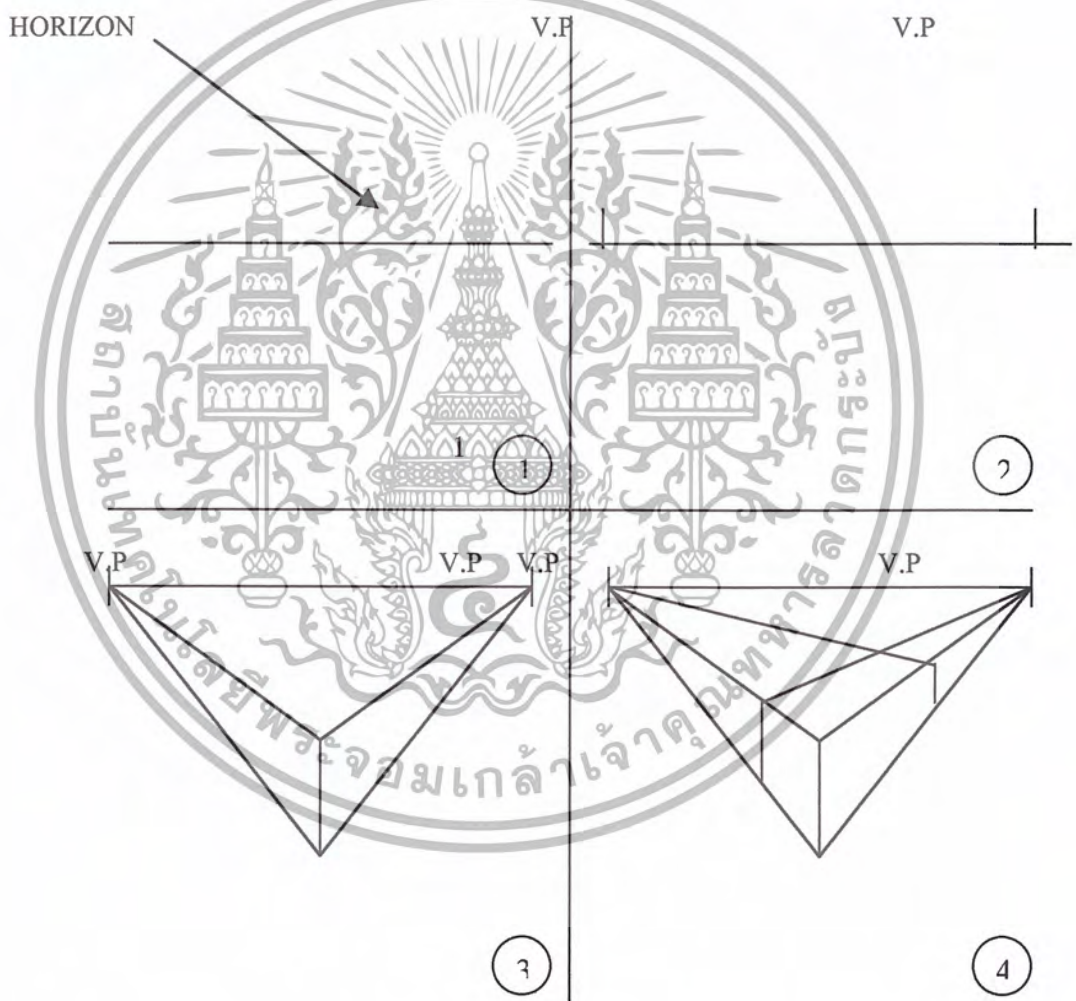
รูปภาพ ภายในอาคาร

อิทธิพลต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวข้าพเจ้านี้ อาจเป็นตามปกติและเคยชินของผู้คนที่อยู่อาศัยมาเป็นเวลานาน หากแต่สำหรับตัวข้าพเจ้าแล้วนั้น ถือว่าเป็นอิทธิพลโดยตรง มีผลต่อสภาพจิตใจของข้าพเจ้าจนเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ให้เกิดผลงานศิลปะชิ้นในชุดศิลปนิพนธ์ชุดดังกล่าวนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

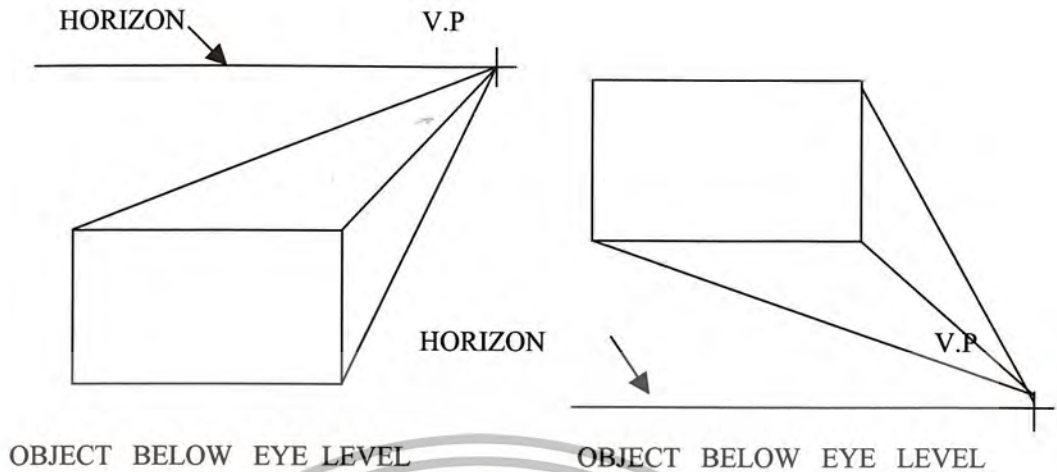
อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานสถาปัตยกรรม

ข้าพเจ้ามีความสนใจในผลงานการออกแบบในด้านสถาปัตยกรรมและได้ศึกษาหลักการเขียน อีกทั้งผ่านการฝึกฝนมาบ้างพอสมควร ถึงแม้จะมีได้ศึกษาโดยตรงก็ตาม ข้าพเจ้าได้ฝึกการเขียนภาพทิวทัศน์หรือเรียกว่า ภาพเปอร์สเปคทีฟ ที่เกิดขึ้นจริงตามการมองเห็นของสายตา ระดับสายตาที่มองภาพธรรมชาติจะรวมกันที่จุดเดียวหรือสองจุดก็ตาม แต่ต้องอยู่ในระดับเดียวกันเสมอ รวมถึงการฝึกฝนในการเขียนภาพ สามมิติ (Isometric) ทำให้ข้าพเจ้ามีความเข้าใจถึง โครงสร้างทั่วไปของอาคารสถานที่ต่าง ๆ แบบง่าย ๆ

ภาพประกอบวิธีการเขียนภาพทิวทัศน์เป็นมุม (Angular Perspective)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพแสดงเส้นระดับสายตาอยู่ประมาณกึ่งกลางของภาพ

อีกทั้งสามารถสร้างมุมมองในทิศทางต่างๆ และการกำหนดระยะด้วยขนาดของรูปทรง ที่มีความแตกต่างทำให้เกิดระยะของภาพขึ้น

ข้าพเจ้าได้หยิบเอาผลงานการออกแบบของ Lebbeus Woods ซึ่งให้อิทธิพลในการผสมผสานระหว่างรูปทรงที่มีความแตกต่างสร้างให้มีความกลมกลืนกันได้

Lebbeus woods

โดยการสร้างรูปทรงให้มีทิศทางในทางเดียวกัน และการตัดทอนรูปทรงบางรูปแล้วนำรูปทรงที่สร้างขึ้นใหม่ ให้มีความสัมพันธ์กับรูปทรงที่มีอยู่เดิม โดยที่รูปทรงใหม่ไม่โดดเด่นเกินกว่ารูปทรงที่มีที่มาเดียวกัน จึงทำให้เกิดความกลมกลืนขึ้นในผลงานชิ้นดังกล่าว และรูปทรงที่สร้างขึ้นใหม่มีความน่าสนใจและแสดงถึงอิสระในความคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้านำลักษณะดังกล่าวมาปรับใช้ในการสร้างสรรค์รูปทรงและรูปแบบของผลงาน ในการนำเสนอมุมมองของการเขียนภาพทิวทัศน์ในงานออกแบบสถาปัตยกรรม ซึ่งถือได้ว่าเป็น อิทธิพลอีกสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะของข้าพเจ้า

อิทธิพลจากศิลปะที่เกี่ยวข้อง

ผลงานศิลปะที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของข้าพเจ้า เป็นแนวทางในการหามุมมองและการ ให้ข้อคิดในการนำเสนอผลงาน คือ Rachel Whiteread เป็นศิลปินที่นำเสนอผ่านรูปแบบของผลงาน ประติมากรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการบันทึกความทรงจำและความสัมพันธ์ของมนุษย์กับที่อยู่อาศัย ที่บ่งบอกถึงการดำรงชีวิตของมนุษย์ที่มีการโยกย้ายถิ่นฐานอยู่ตลอดเวลา

ผลงานชิ้นนี้เป็นงานประติมากรรม ซึ่งเป็นผลงานที่เกิดจากการหล่อเพื่อให้ได้รูปทรงที่ ต้องการ จากผลงานเป็นการหล่อด้วยการใช้บ้านเป็นแม่พิมพ์ หลังจากศิลปินทำการหล่อแล้วและ ถอดตัวแม่พิมพ์ออก รูปทรงที่ได้ คือ รูปทรงพื้นที่ภายในของตัวบ้านที่แสดงให้เห็นปริมาตรและ จำนวนของพื้นที่ทั้งหมด อีกทั้งเกิดรูปทรงใหม่ของบ้านขึ้นตามมาอีกด้วย

ผลงานดังกล่าวให้ข้อคิด ในการนำเสนอที่มีวิธีและขั้นตอนที่เรียบง่าย แต่ผลตอบแทนที่ ได้รับคือ รูปทรงที่ได้จากการหล่อทำให้เกิดความแปลกใหม่ในความรู้สึกที่มีต่อที่อยู่อาศัย ซึ่งที่อยู่

อาศัยนั้น สามารถพบเห็นได้ทั่วไปก็ตาม ลักษณะแนวความคิดดังกล่าว มีผลต่อการนำเสนอผลงาน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และใช้หลักของการคิดมาเป็นแรงผลักดัน ความต้องการในการสร้างสรรค์ของตนเองเป็นแบบหลัก การที่ได้โดยตรงจาก Rachel Whiteread

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการสะท้อนการดำรงชีวิตของผู้คนในปัจจุบันที่มีความเปลี่ยนแปลงไปตาม ความเจริญเป็นผลทำให้พื้นที่อยู่อาศัยมีขอบเขตที่จำกัด และการอยู่อาศัยที่แออัดไปด้วยความ แออัดของผู้คน รวมถึงสิ่งก่อสร้างในเมืองที่มีมากเกินไป ส่งผลให้เกิดการบั่นทอนสภาวะจิตใจได้ ตำนานและจิตวิญญาณของความเป็นมนุษย์ให้ขาดหายไปในสภาวะของการดำรงชีวิตของคนเมือง ด้วยการแสดงออกผ่านทางเทคนิคแม่พิมพ์โลหะ ที่ใช้แผ่นทองแดงเป็นแม่พิมพ์โดยการใช้รูปของ บ้านเมืองจริงมาประกอบกับรูปที่ถูกสร้างขึ้นให้กลายเป็นสัญลักษณ์ เพื่อบ่งบอกถึงภาวะของคน เมืองในปัจจุบันตามมุมมองของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าเริ่มจาก เรื่องราวการดำรงชีวิตของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน มีผลกระทบจิตใจทำให้เกิดความรู้สึกสะเทือนใจก่อเกิดมโนภาพเกี่ยวกับการดำรงชีวิต ผลที่ตามมาจากมโนภาพนั้น ได้แปรเปลี่ยนเป็นภาพร่างที่ใช้สัญลักษณ์นั้น สร้างขึ้นมาจากสิ่งเราของสภาพสังคมเมืองจนเกิดความคิด มีแนวทางที่สอดคล้องกับประสบการณ์ส่วนตัวและมุมมองต่าง ๆ ต่อสภาพแวดล้อมในเมือง โดยแสดงออกผ่านกรรมวิธีขั้นตอนของงานภาพพิมพ์เป็นตัวถ่ายทอดแก่นแท้ของความรู้สึก โดยจะขยายความแต่ละขั้นตอนเพื่อให้เห็นความชัดเจนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการสร้างสรรค์

มีการสร้างสรรค์เป็นขั้นตอนตามลำดับ เพื่อการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ให้เกิดความสมบูรณ์ดังต่อไปนี้

1. การหาข้อมูลและการรวบรวมข้อมูล

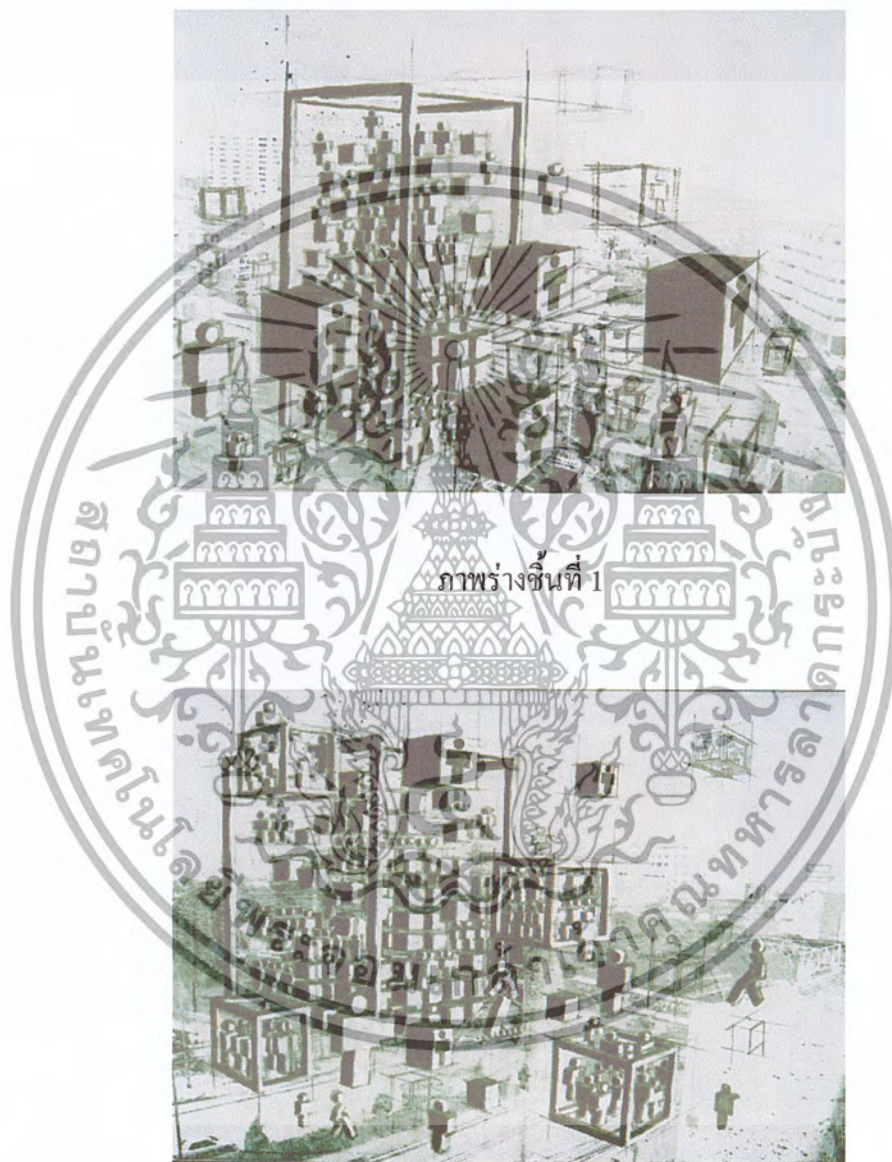
จากสภาพความเป็นอยู่ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาของคนเมือง ซึ่งข้าพเจ้าเป็นอีกบุคคลหนึ่งที่ดำรงชีวิตในเมือง การเปลี่ยนแปลงพื้นที่อยู่อาศัยเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าสังเกตเห็น ได้ชัดเจน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว มีความเจริญเป็นตัวแปรสำคัญ จากสิ่งทีกล่าวนั้น ข้าพเจ้าได้ทำการบันทึกพื้นที่อยู่อาศัยของผู้คนในรูปแบบสัญลักษณ์ โดยการ ใช้กล้องดีเลิศเยี่ยมแทนพื้นที่อยู่อาศัย อีกทั้งการบันทึกด้วยการถ่ายภาพที่พิกอาศัยทั้งภายในและภายนอกของตัวอาคาร เพื่อนำมาผสมผสานก่อนจะนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานทางศิลปะตามแนวความคิดและความต้องการ

2. การสร้างภาพร่างหรือภาพต้นแบบ

รูปถ่ายที่นำมาจากสถานที่จริง ถูกนำมาถ่ายเอกสารเพื่อนำมาประกอบกับรูปทรงที่ใช้เป็นสัญลักษณ์ที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้น แทนค่าสภาพเมืองและผู้ที่ดำรงชีวิตในปัจจุบัน รูปทรงถูกเขียนขึ้นด้วยหมึกและดินสอ จัดสรรค้ำน้ำหนักของรูปทรงให้เหมาะสมเพื่อเกิดความชัดเจนและความสมบูรณ์ รวมถึงการสร้างระยะของรูปทรงในภาพร่าง รวมถึงการนำเส้นดินสอคำเขียนเน้นรูปทรงเพื่อให้เกิดความกลมกลืนกันระหว่างรูปทรงที่สร้างขึ้นใหม่กับรูปทรงที่มาจากสถานที่จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขึ้นที่ 3

ภาพร่างขึ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ภาพร่างชุดนี้ ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอเรื่องราวของโครงสร้างตัวอาคารตัวอาคารในแบบที่เรียบง่าย ซึ่งใช้โครงสร้างของกล่องสี่เหลี่ยมที่มีแต่เส้น โครงสร้างมีปริมาตร โปร่งใสสามารถมองเห็นรูปทรงกล่องสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ ที่จัดวาง โครงสร้างให้มีความแออัดภายในโครงสร้างใหญ่ได้ อีกทั้งรูปทรงของมนุษย์ที่ข้าพเจ้าออกแบบโดยการนำเอารูปทรงเลขาคณิตมาประกอบขึ้นมาใหม่ เพื่อให้เป็นรูปทรงของมนุษย์ในอากัปกริยาต่าง ๆ กล่องสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ ซึ่งเป็นรายละเอียดของภาพร่าง ข้าพเจ้าสร้างความน่าสนใจ โดยการนำเอารูปทรงของมนุษย์ที่สร้างขึ้นเขียนลงไปในพื้นที่ว่างของกล่องแล้วจัดสรรรูปทรงให้เกิดมิติและความชัดเจน รวมทั้งมีการสร้างระยะของรูปทรง เพื่อให้เกิดความแตกต่างและเน้นความชัดเจนของสัญลักษณ์ จากกรรมวิธีในการสร้างสรรค์ ข้าพเจ้ามีความต้องการให้ภาพร่างนั้น สามารถถ่ายทอดมโนภาพภายในจิตใจของข้าพเจ้า ที่มีต่อการดำรงชีวิตของผู้คนในสังคมเมืองภายใต้ความแออัดได้อย่างชัดเจน

จำนวนของภาพร่างในชุดนี้มีทั้งหมด 4 ชิ้น ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างชิ้นที่ 3 นำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง เนื่องจากมีความชัดเจนในระยะของรูปทรงและมุมมอง ซึ่งเป็นลักษณะของการมองจากด้านข้างขึ้นสู่ด้านบน หรือที่เรียกว่า การมองจุดคล้ายตามค (Ant eye view) อีกทั้งการจัดวางรูปทรงกล่องเล็ก ๆ ที่อยู่ในเส้น โครงสร้างของกล่องใหญ่ สามารถสื่อถึงความรู้สึกการใช้ชีวิตที่แออัดของผู้คน การจัดสรรน้ำหนักสามารถสร้างมิติและความสลับซับซ้อนของรูปทรง สร้างความน่าสนใจได้ดีกว่าภาพร่างชิ้นอื่น ๆ เส้นดินสอคำที่จัดลงไปสามารถบ่งบอกถึงทิศทาง อีกทั้งยังสามารถสร้างความกลมกลืนของรูปทรงสัญลักษณ์กับภาพถ่ายของตัวอาคารในส่วนของภาพถ่ายที่นำมาใช้ สามารถบ่งบอกถึงย่านที่อยู่อาศัยที่มีความหนาแน่น และแสดงให้เห็นรูปแบบของตัวอาคารที่มีความนิยมในการสร้างขึ้นเป็นที่อยู่อาศัยในยุคปัจจุบันได้ เพราะฉะนั้นภาพร่างชิ้นนี้สามารถถ่ายทอดแนวความคิดของข้าพเจ้าได้อย่างชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

การดำเนินชีวิตของผู้คนที่โกลดแล่นอยู่ภายใต้สังคมเมือง ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงการใช้ชีวิตในพื้นที่ที่มีขอบเขตจำกัดได้ เป็นแนวความคิดที่ข้าพเจ้ายึดเป็นแนวทางในการพัฒนาภาพร่างชุดที่ 2 โดยมีการเพิ่มรูปทรงสี่เหลี่ยม เปรียบเสมือนช่องทางเข้า-ออกของรูปทรงกล่องและรูปทรงมนุษย์ที่จัดวางอยู่ในระยะหลังของภาพ มีระนาบรวมถึงทิศทางเดียวกันกับภาพถ่ายภายนอกของอาคารพาณิชย์ มีการจัดสรรน้ำหนักให้เกิดมิติ ความลึก สร้างให้เกิดรู้สึกถึงช่องทางดังกล่าว ซึ่งมีการเคลื่อนไหวของรูปทรงที่ออกมาจากตัวอาคาร อีกทั้งเป็นการปะติดปะต่อการเคลื่อนไหวของรูปทรงต่าง ๆ จากระยะหน้าสู่ระยะหลัง

จากการพัฒนาภาพร่างชุดที่ 2 ข้าพเจ้านำภาพร่างชุดที่ 1 เป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานจริง เนื่องจาก การจัดวางรูปทรงที่สามารถบ่งบอกถึงระยะหน้า กลางและหลัง ได้อย่างชัดเจนและเกิดมิติ ซึ่งเป็นผลมาจากการตั้งใจจัดสรรให้มีความแตกต่าง เพื่อการเชื่อมโยงรูปทรงในระยะต่าง ๆ ให้ต่อเนื่องกัน โดยการลดความชัดเจนของน้ำหนักในแต่ละรูปทรงจากระยะหน้าที่มีความเข้มของน้ำหนัก ลดหลั่นตามระยะจนถึงระยะหลังสุดท้าย ซึ่งเหลือแต่เส้นร่างของดินสอคำ และสร้างให้รูปทรงต่าง ๆ กลืนหายไปกับภาพถ่าย การให้ความสำคัญกับรูปทรงของมนุษย์ที่แสดงการเคลื่อนไหว เป็นการเน้นความคิดที่มีต่อการใช้ชีวิตในสังคมเมือง ซึ่งเป็นแนวความคิดหลักในการสร้างสรรค์ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

49378

ภาพร่างขึ้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3

จากการมองย้อนกลับไปพิจารณาภาพร่างที่ 1 และ 2 ซึ่งมีการนำเสนอมุมมองและรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน เป็นเหตุผลในการเปลี่ยนแปลงการสร้างสรรค์ภาพร่างชุดนี้ โดยการนำภาพถ่ายที่แสดงให้เห็น การแบ่งซอยที่อยู่อาศัยภายในตัวอาคารที่เป็นที่อยู่อาศัยของผู้คนในปัจจุบัน ซึ่งพื้นที่ภายในมีความคับแคบอยู่แล้วไม่เพียงพอกับจำนวนสมาชิกในครอบครัว ลักษณะดังกล่าวเป็นรูปแบบของอาคารในยุคปัจจุบัน ข้าพเจ้าจึงนำภาพถ่ายดังกล่าวมาประกอบการเน้นใช้ แต่รูปทรงของกล่องสี่เหลี่ยมและรูปทรงของมนุษย์ที่แสดงความเคลื่อนไหว เพื่อสะท้อนสภาพการใช้ชีวิตของผู้คนที่อยู่อย่างหนาแน่นในอาคารแต่ละหลัง

การเปลี่ยนแปลงมุมมองและภาพถ่ายที่ใช้ในภาพร่างชุดนี้ ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างขึ้นที่ 3 เพื่อต้องการเปรียบเทียบกันระหว่างมโนภาพกับสภาพแวดล้อมจริง ซึ่งภาพร่างขึ้นนี้ สามารถถ่ายทอดการใช้ชีวิตภายในพื้นที่ของห้องแคบ ๆ ที่เป็นผลมาจากการแบ่งส่วนของตัวอาคาร จากการจัดองค์ประกอบและรูปทรงของภาพ รูปทรงสัญลักษณ์ส่วนใหญ่ ถูกจัดวางให้อยู่รวมกันในส่วนล่างของภาพ เพื่อให้ด้านบนเกิดพื้นที่ว่างสามารถมองเห็นภาพถ่ายของตัวอาคาร มีผลทำให้ความรู้สึกอัดอัดและถูกกดดันจากการแบ่งส่วนของตัวอาคาร น้ำหนักที่เข้มของรูปทรงมีบทบาทในการสร้างเรื่องราว ความชัดเจน ทำให้รูปทรงมีมวลปริมาตร มีผลทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างรูปทรงกับภาพถ่ายที่มีน้ำหนักที่อ่อนกว่าและบรรยากาศที่เต็มไปด้วยความรู้สึกในด้านลบ

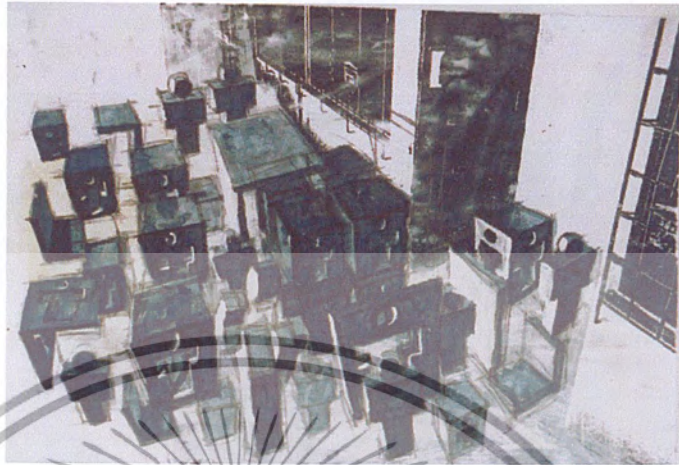
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ข้าพเจ้ายึดแนวคิดที่ต้องการสะท้อนความเปลี่ยนแปลงการดำรงชีวิตภายในห้องที่คับแคบของผู้คนในยุคปัจจุบัน การพัฒนาภาพร่างอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลดีต่อการศึกษาศิลปะ ในภาพร่างชุดนี้ ข้าพเจ้าสร้างสัญลักษณ์ขึ้นมาใหม่ ซึ่งเป็นรูปทรงแผ่นสี่เหลี่ยมและจัดสรรน้ำหนักของรูปทรง ให้เกิดมวลปริมาตรขึ้นลักษณะรูปทรงดังกล่าว เปรียบเสมือนแผ่นผนังของตัวอาคารซึ่งเป็นส่วนประกอบหนึ่งของอาคาร ที่ใช้แบ่งกันพื้นที่ของอาคารออกเป็นส่วนที่ใช้สอยต่าง ๆ รูปทรงนั้น หลุดลอยออกมาปะปนกับรูปทรงสัญลักษณ์ที่ใช้อยู่เดิม เพื่อความต้องการในการเสนอแนวความคิด ให้มีความหนักแน่นมากขึ้น

ภาพร่างทั้งหมดในชุดที่ 4 ข้าพเจ้ายึดรูปแบบนำเสนอรูปทรง น้ำหนัก มุมมองและการจัดองค์ประกอบจากภาพร่างชุดที่ 3 ข้าพเจ้ามีความสนใจในภาพร่างชุดที่ 4 เนื่องจาก การจัดองค์ประกอบที่ปล่อยพื้นที่ว่างให้มากขึ้น เพื่อสามารถนำเสนอรูปทรงสัญลักษณ์ให้มีจำนวนมากขึ้นตามไปด้วย เน้นความรู้สึกที่อึดอัด อีกทั้งการจัดวางรูปทรงให้ล่องลอยย้อนทิศทางของแสง ซึ่งมาจากด้านหลังสุดของภาพ เพื่อสร้างบรรยากาศที่แปลกออกไปจากผลงานชิ้นอื่น

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าเลือกเทคนิค Etching หรือ แม่พิมพ์โลหะร่องลึก (Intaglio process) เป็นเทคนิคในการตอบสนองแนวความคิดที่ถูกบันทึกเป็นภาพร่าง เนื่องจาก เทคนิคดังกล่าวสามารถถ่ายทอดรูปทรง น้ำหนัก และมีตีความต้นลึกในผลงานได้

ดังนั้น การสร้างสรรค์ผลงานจริงด้วยเทคนิคดังกล่าวนี้ จึงประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การสร้างแม่พิมพ์
2. การพิมพ์ผลงาน

วัสดุอุปกรณ์สำหรับสร้างแม่พิมพ์โลหะ

1. แผ่นแม่พิมพ์โลหะ (Plates)
 - แผ่นทองแดง
2. เครื่องมือในการสร้างสรรค์แม่พิมพ์
 - เหล็กปลายแหลม
 - ไม้บรรทัด
 - วานิชดำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ดินสอ ไขสีขาว
 - น้ำมันสน
 - น้ำมันทินเนอร์
3. เครื่องมือในการลบแม่พิมพ์
- กระดาษทรายขัดเหล็กเบอร์ 1200
 - ตะไบ
4. อุปกรณ์ในการสร้างแม่พิมพ์เคมี
- กรดทองแดง
 - อ่างกรด
 - ถังมือยาง
 - น้ำสะอาด 15 ลิตร
5. อุปกรณ์ที่เป็นฉนวนกันกรด
- วานิชดำ
 - ดินสอ ไข
 - เทปกาวยพลาสติก
6. อุปกรณ์ในการทำละลายวานิช
- น้ำมันสน
 - น้ำมันทินเนอร์
 - สีสเปรย์
7. อุปกรณ์ในการทำทำความสะอาดแม่พิมพ์
- น้ำมันสน
 - น้ำมันทินเนอร์
 - ผงซักฟอก
 - น้ำปลา, ซีอิ๊วขาว
 - เศษผ้า
8. อุปกรณ์ใช้ในการทำเทคนิค Aquatint
- ผงเลือดมังกร (Dragon Blood)
 - ดินสอ ไขสีขาว เบอร์ 7600
 - วานิชดำ
 - น้ำมันทินเนอร์
 - เตาไฟฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสร้างสรรค์แม่พิมพ์โลหะ

การสร้างสรรค์แม่พิมพ์โลหะ (Intaglio process) ซึ่งมีลักษณะพิเศษ คือ เป็นการสร้าง สรรค์ผลงานที่ใช้ปฏิกิริยาทางเคมี ระหว่างฉนวนกันน้ำกรดและน้ำกรด (Acid) เพื่อสร้างให้เกิดร่อง รอยลงบนผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์ ร่องรอยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจะกลายเป็นส่วนที่ใช้ในการรับหมึก พิมพ์และพิมพ์หรือกดประทับลงบนกระดาษ ออกมาเป็นภาพที่ต้องการ ซึ่งผลงานศิลปนิพนธ์ในชุด ดังกล่าวนี้ มีขั้นตอนและวิธีการในการสร้างสรรค์ผลงานดังต่อไปนี้

1. นำแผ่นแม่พิมพ์ทองแดง (Copper plates) ตัดให้ได้ขนาดตามที่ต้องการ พร้อม ทำความสะอาดผิวหน้าด้วยการขัดกระดาษทราย จากนั้นนำมาล้างน้ำ แล้วจึงนำไปเป่าด้วยพัดลมจน แห้งสนิท

2. ทาวานิชดำ (Vanish Type-P) ซึ่งผสมน้ำมันสนเรียบร้อยแล้ว ลงบนผิวหน้าของแม่ พิมพ์ให้ทั่วทั้งแผ่น ทิ้งไว้จนแห้งสนิท เพื่อใช้เป็นฉนวนกันน้ำกรด

3. นำภาพร่างที่เตรียมไว้ ไปถ่ายเอกสารลงบนกระดาษไข เพื่อนำมาเป็นต้นแบบในการ ร่างโครงสร้าง พร้อมทั้งรายละเอียดของภาพลงบนผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์ที่ทาวานิชดำไว้เรียบ ร้อยแล้วด้วยปากกา เพื่อให้เกิดร่องรอยบนแผ่นแม่พิมพ์

4. ใช้เหล็กปลายแหลมขีดตามเส้นร่างบนแผ่นแม่พิมพ์ ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวจะต้อง สร้างโครงสร้างและรายละเอียดของภาพเกิดความสมบูรณ์ตามแบบภาพร่าง จากนั้นนำไปแช่น้ำกรด ที่มีส่วนผสมในอัตราส่วน กรด 5 กิโลกรัมต่อน้ำ 15 ลิตร เป็นเวลา 1 ชั่วโมง แล้วล้างน้ำกรดออก ด้วยน้ำสะอาด

5. นำแผ่นแม่พิมพ์ที่ผ่านการกัดด้วยน้ำกรดมาล้างวานิชดำออกด้วยน้ำมันสน เพื่อ สร้างพื้นผิวลงบนแผ่นแม่พิมพ์ตามตำแหน่งที่ต้องการ เริ่มโดยการนำเศษกระดาษชุบลงในวานิชดำ ที่ผสมน้ำมันทินเนอร์ทำการบ่มลงบนแผ่นแม่พิมพ์ ขั้นตอนดังกล่าวใช้เวลาในการแช่แม่พิมพ์ในน้ำ กรด 20 นาทีจากนั้นกระทำการบ่มและแช่แม่พิมพ์ซ้ำอีกครั้ง ทำให้เกิดความตื้นลึกของพื้นผิวที่ถูก สร้างขึ้นในผลงาน

เมื่อสร้างพื้นผิวลงบนแม่พิมพ์จนครบตามเจตนาแล้ว จึงนำแผ่นแม่พิมพ์ไปทำความสะอาด โดยการใช้น้ำมันสน ผงซักฟอก น้ำปลาและน้ำ ทำความสะอาดวานิชดำและผิวหน้าของแม่ พิมพ์ออกให้หมด

6. นำผงเลือดมังกร (Dragon Blood) ซึ่งบดละเอียดใส่ลงในกระบอกลูกที่เชื่อมกับ มอเตอร์ไฟฟ้า พร้อมทั้งนำแผ่นแม่พิมพ์ที่ผ่านการทำความสะอาดลงบนตะแกรงไม้แล้วปิดตู้โรย ผงให้สนิท ทำการเปิดมอเตอร์ไฟฟ้าเป่าผงเลือดมังกรให้ตกลงบนผิวหน้าแม่พิมพ์จนหมด จากนั้น นำแม่พิมพ์ออกมาอย่างด้วยเตาไฟฟ้าให้ทั่วทั้งแผ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ใช้ดินสอไขเขียนกั้นน้ำกรดเพื่อสร้างปริมาตร (Volume) และน้ำหนัก (Tone) ลงบนแม่พิมพ์ให้ตรงตามภาพร่าง โดยการใช้เวลากัดเซาะของน้ำกรดตั้งแต่ 10 วินาที, 30 วินาที, 1.20 นาที, 3 นาที, 7 นาที, 15 นาที, 25 นาที, 30 นาที ด้วยอัตราส่วนของน้ำกรดและน้ำในอัตราส่วน กรด 5 กิโลกรัมต่อน้ำ 15 ลิตร จากนั้นนำแผ่นแม่พิมพ์ไปล้างด้วยน้ำมันทินเนอร์ ผงซักฟอกและน้ำให้สะอาด

การสร้างสรรค์แม่พิมพ์ตะแกรงไหม (Silk Screen)

เทคนิคการพิมพ์ด้วยตะแกรงไหม เป็นขั้นตอนสำคัญในการสร้างภาพที่เกิดจากการนำภาพมาผ่านกระบวนการกลับค่าน้ำหนักของภาพ (Negative) แล้วทำการพิมพ์ลงบนแผ่น โลหะ เพื่อนำไปสร้างให้เป็นเทคนิค Photo Etching ซึ่งเป็นเทคนิคที่สามารถเน้นแนวความคิดให้มีความชัดเจนในการแสดงออกของชุดศิลปนิพนธ์ดังกล่าว มีขั้นตอนและวิธีการในการสร้างสรรค์ ดังต่อไปนี้

1. นำแม่พิมพ์ตะแกรงไหม (Block Silk) มาทำความสะอาดด้วยผงซักฟอกและน้ำสะอาดจากนั้นนำไปเป่าพัดลมจนแห้งสนิท
2. ผสมกาวอัดกับน้ำยาไวแสงในอัตราส่วน 1:5 คือ กาวอัด 1 ส่วนต่อน้ำยาไวแสง 5 ส่วนผสมให้เข้ากัน จากนั้นนำกรอบแม่พิมพ์ที่ผ่านการทำความสะอาดมาปิดกาวอัดให้เคลือบลงบนผิวหน้าของผ้าไหมให้ทั่วในทิศทางกราดเดียวกัน นำกรอบแม่พิมพ์ไปเป่าพัดลมในที่มืด รอให้กาวแห้งสนิท
3. นำแผ่นฟิล์มภาพถ่ายที่ทำการกลับค่าน้ำหนัก (Negative Film) วางบนกระจกด้านบนของตู้ฉายแสง จากนั้นนำกรอบแม่พิมพ์วางทับบนแผ่นฟิล์ม ปิดฝาตู้ลงทำการเปิดสวิทซ์ไฟของตู้เพื่อทำการฉายแสงเป็นเวลา 7 นาที เมื่อครบเวลาที่กำหนดปิดสวิทซ์ไฟ นำกรอบแม่พิมพ์ไปฉีดน้ำล้างกาวอัดออก เพื่อให้กาวอัดที่ถูกเม็ดของแผ่นฟิล์มบังแสงไว้ให้หลุดออก จากนั้นนำกรอบแม่พิมพ์ไปเป่าพัดลมให้กาวอัดแห้ง
4. นำแม่พิมพ์ไปทำการพิมพ์ โดยมีแผ่นทองแดงเป็นวัสดุในการพิมพ์ภาพลงไป โดยการนำกรอบแม่พิมพ์ยึดกับโต๊ะด้วยตัวจับแม่พิมพ์ เทสีพิมพ์ลงด้านบนของกรอบแม่พิมพ์ ทำการปาดสีโดยทิศทางกราดเข้าหาตัวผู้พิมพ์ เมื่อพิมพ์เสร็จแล้วนำแผ่นทองแดงไปเป่าพัดลมทำให้สีแห้ง จากนั้นนำแผ่นทองแดงไปแช่ในน้ำกรด เพื่อสร้างร่องรอยที่เกิดจากการพิมพ์ด้วยแม่พิมพ์ตะแกรงไหม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพิมพ์ผลงาน

เมื่อแม่พิมพ์ทั้งหมดผ่านการสร้างสรรค์ตรงตามภาพร่างที่กำหนดไว้ จึงเริ่มเข้าสู่ขั้นตอนการพิมพ์ภาพผลงาน ซึ่งมีวิธีการและขั้นตอน ดังนี้

การพิมพ์ทดสอบ เป็นการพิมพ์ตรวจสอบผลงาน เพื่อดูข้อผิดพลาดที่เกิดจากการสร้างแม่พิมพ์ เมื่อพบข้อผิดพลาดในผลงาน จากนั้นทำการแก้ไข โดยการใช้เหล็กแหลมขีดลงบนแม่พิมพ์โดยตรง เพื่อสร้างเส้นและน้ำหนักให้สมบูรณ์ตามที่ต้องการ

การพิมพ์ผลงาน คือ ขั้นตอนสุดท้ายของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ เพราะเมื่อการสร้างแม่พิมพ์เป็นไปด้วยความสมบูรณ์ การเข้าสู่การพิมพ์ผลงานจึงเริ่มขึ้น และมีกระบวนการดังต่อไปนี้

1. นำแผ่นแม่พิมพ์มาอุดหมึกและเช็ดหมึกออกโดยการใช้กระดาษของสมุดโทรศัพท์ และกระดาษลอกลาย เพื่อทำให้ผิวหน้าของแม่พิมพ์สะอาด
2. นำแผ่นแม่พิมพ์ที่ผ่านการอุดหมึกและเช็ดหมึกออกจนสะอาด ไปวางบนแท่นพิมพ์ โดยใช้กระดาษปรีฟรองด้านล่างของแผ่นแม่พิมพ์ โดยวางแม่พิมพ์ให้ด้านที่มีการอุดหมึกหงายขึ้น
3. นำกระดาษสำหรับพิมพ์ผลงาน ซึ่งข้าพเจ้าใช้กระดาษฟาเบรียโน (Farbriano) นำไปทำให้ชุ่มน้ำ โดยการใช้กระบอกฉีดน้ำพ่นน้ำให้ทั่วแผ่นกระดาษทั้งด้านหน้าและด้านหลัง พร้อมกับซับน้ำออกด้วยกระดาษปรีฟ จากนั้นนำกระดาษฟาเบรียโนวางทับลงบนแผ่นแม่พิมพ์ ให้นานกับกระดาษ ปรีฟและวางกระดาษปรีฟทับด้านบน 2-3 แผ่น จากนั้นนำผ้าสักหลาดวางทับอีกชั้นหนึ่ง
4. เลื่อนแท่นพิมพ์ให้อยู่ใต้ลูกกลิ้งของแท่นพิมพ์แล้วทำการหมุนเกลียวกดลูกกลิ้งทับลงบนผ้าสักหลาด แล้วจึงทำการหมุนแท่นให้ลูกกลิ้ง กลิ้งผ่านกระดาษไปจนสุดปลายอีกด้านหนึ่งของผ้าสักหลาดเสร็จแล้วจึงทำการคลายลูกกลิ้ง
5. นำผ้าสักหลาดและกระดาษปรีฟออก จากนั้นนำกระดาษฟาเบรียโนที่ผ่านการพิมพ์จนเกิดเป็นตัวผลงาน นำไปซึ่กับกระดาษน โดยการใช้กระดาษกาวน้ำปิดทับบนขอบกระดาษ แล้วทิ้งกระดาษเพื่อให้หมึกพิมพ์แห้งสนิท จึงจะถือว่าได้ผลงานภาพพิมพ์ที่สมบูรณ์และเสร็จสิ้นกระบวนการในการพิมพ์ผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทัศนธาตุทางศิลปะ

ทัศนธาตุ (Visual Elements) เป็นสื่อสุนทรียภาพที่ศิลปินจะนำมาประกอบกันเข้าให้เป็นรูปทรง เพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องหรือแนวความคิดที่เป็นจุดมุ่งหมาย ผลงานในแต่ละชิ้นจะประกอบไปด้วยทัศนธาตุที่หลากหลาย ในทุกทัศนธาตุที่นำมาใช้ในผลงานจะต้องสัมพันธ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และเกิดการประสานกลมกลืนเพื่อผลสูงสุดของความสมบูรณ์ที่จะเกิดขึ้นกับภาพผลงาน แต่ในการวิเคราะห์นั้น จำเป็นจะต้องแยกทัศนธาตุออกเป็นส่วน ๆ เพื่อศึกษาการทำงานและคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละธาตุ รวมถึงการทำงานร่วมกัน² ดังนั้น ผลงานศิลปะนิพนธ์ จึงประกอบไปด้วยทัศนธาตุต่าง ๆ หลากหลายลักษณะ ดังจะแยกมาเพื่อการวิเคราะห์ได้ ดังต่อไปนี้

รูปทรง (Form) ภาพผลงานรูปทรงถูกนำเสนอในลักษณะของสัญลักษณ์ ด้วยการใช้รูปซึ่งมาจากพื้นที่อยู่อาศัยของผู้คน ในยุคปัจจุบัน ช่างเจ้าสร้างสรรค์รูปทรงขึ้นมาจากความคิดและจินตนาการ เพื่อใช้แทนค่าที่อยู่อาศัย รวมทั้งผู้คน โดยการถ่ายทอดความคิดของการสร้างสรรค์รูปทรงลงในผลงานศิลปะนิพนธ์ทั้ง 4 ชิ้น ดังต่อไปนี้

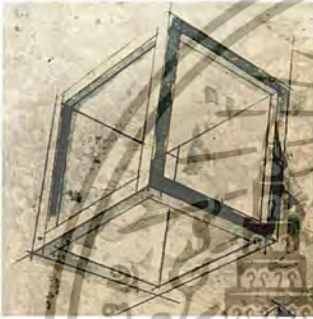
ก. กล้องสี่เหลี่ยมซึ่งปรากฏอยู่ในผลงานทุกชิ้น เป็นลักษณะรูปทรงเรขาคณิต โดยจัดสรรน้ำหนักให้เกิดปริมาตร แทนค่าพื้นที่ที่ถูกจำกัดของผู้คนในสังคมเมือง

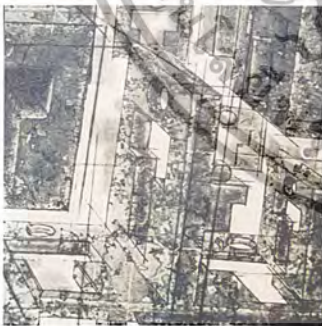
ข. รูปทรงของมนุษย์ ที่ตัดทอนจากรูปทรงจริง ซึ่งปรากฏอยู่ในผลงานทุกชิ้น โดยนำลักษณะรูปทรงเรขาคณิตมาใช้ แทนค่าผู้คนที่อยู่อาศัยในพื้นที่ที่ถูกจำกัดแสดงให้เห็นถึงการถูกบีบคั้นอิสรภาพ โดยการจัดสรรให้เกิดเป็นปริมาตร

ค. รูปทรงมนุษย์ แสดงท่าทางการเดิน ซึ่งปรากฏอยู่ในผลงานทุกชิ้น ซึ่งเกิดจากการตัดทอนเป็นรูปทรงเรขาคณิตแสดงให้เห็นถึงการดำรงชีวิตในสังคมเมือง คล้ายกับการเคลื่อนไหวของหุ่นกระบอกไว้ซึ่งจิตวิญญาณ ข้าพเจ้าได้สร้างให้เกิดปริมาตรที่เป็นมิติ

ง. รูปทรงสี่เหลี่ยม มีลักษณะเป็น โครงสร้างโดยรวมของอาคาร ซึ่งปรากฏอยู่ในงานชิ้นที่ 1 และ 2 ข้าพเจ้าได้จัดสรรน้ำหนักในเส้นให้เกิดเป็นปริมาตร รูปทรงดังกล่าวถูกสร้างให้มีขนาดใหญ่ และเป็นจุดรวมรูปทรงที่เป็นรายละเอียดของผลงานแทนค่าสถานที่พักอาศัยที่มีอยู่หนาแน่นในปัจจุบัน

จ. รูปทรงแผ่นสี่เหลี่ยม โดยจัดสรรให้เกิดเป็นปริมาตร มีที่มาจากแผ่นผนังของอาคาร ที่ใช้แบ่งชอยพื้นที่อยู่อาศัยออกเป็นพื้นที่ใช้สอยต่างๆ เสมือนเป็นการปิดกั้นอิสรภาพการดำรงชีวิต ข้าพเจ้านำรูปทรงนี้มาใช้ในผลงานชิ้นที่

น้ำหนัก (Tone)

คือ ส่วนสำคัญของการสร้างรูปทรง ในผลงานของข้าพเจ้า โดยเฉพาะการจัดสรรน้ำหนักให้เกิดขึ้นในรูปทรงมีปริมาตรแสดงมิติต่าง ๆ ได้ อีกทั้งเป็นการเชื่อมโยงให้เกิดระยะต่าง ๆ ของรูปทรง ซึ่งน้ำหนักอ่อนถูกนำมาใช้สร้างระยะรูปทรงที่อยู่ในระยะใกล้ และการใช้น้ำหนักเข้มสร้างรูปทรงที่อยู่ระยะไกล น้ำหนักจึงเป็นส่วนสำคัญยิ่งในการสร้างสรรค์ผลงานให้สมบูรณ์ตรงตามความคิดและความต้องการของข้าพเจ้า

ที่ว่าง (Space) ภายในผลงานศิลปนิพนธ์ทั้ง 4 ชิ้น ได้สร้างสรรค์ที่ว่างขึ้นใน 2 ลักษณะ มีดังต่อไปนี้

1. พื้นที่ว่างภายในรูปทรง เกิดจากการจัดวางรูปทรงในส่วนที่เป็นรายละเอียด การสร้างน้ำหนักให้เกิดขึ้นในแต่ละรูปทรง เป็นการสร้างพื้นที่ว่างภายในรูปทรงให้เกิดมิติและระยะเป็นพื้นที่ว่างที่เชื่อมต่อกันระหว่างรูปทรงกับรูปทรง

2. พื้นที่ว่างภายนอกรูปทรง ซึ่งในส่วนนี้ ข้าพเจ้าปล่อยให้เป็นส่วนที่แสดงลักษณะภาพของตัวอาคาร ซึ่งเกิดจากการนำภาพถ่ายมาผ่านกระบวนการ Photo Etching สร้างภาพให้เกิดขึ้นในระยะหลังของผลงาน ทั้งนี้ เพื่อเน้นให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมของสิ่งก่อสร้างในสังคมเมืองปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี (Colour)

ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงาน เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแออัดและขนาดของพื้นที่อยู่อาศัยที่คับแคบ รวมถึงบรรยากาศของสภาพแวดล้อมที่อ้างอิงของสังคมเมืองปัจจุบัน ดังนั้น สีที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานจึงใช้สีในลักษณะเป็น โมโนโครม (Mono-Chrome) โดยใช้สีดำเป็นส่วนใหญ่และสีเทาในส่วนของรูปทรงอาคารที่ต้องการให้อยู่ในระยะหลังสุดของผลงาน อีกทั้งสามารถสร้างให้เกิดบรรยากาศรวมถึงระยะและมิติในผลงาน ได้เป็นอย่างดี

เส้น (Line)

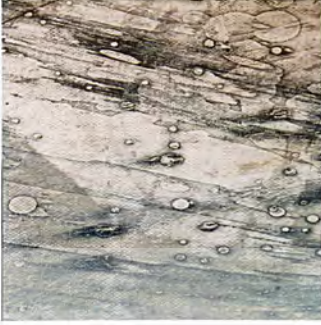

ลักษณะของเส้นที่ปรากฏในผลงานทั้งหมด โดยรวมเป็นลักษณะของเส้นร่าง ทั้งนี้ เพื่อลดความแข็งแกร่งของรูปทรงที่อยู่ในส่วนของรายละเอียด และสร้างความกลมกลืนระหว่างรูปทรงที่เป็นสัญลักษณ์กับภาพถ่ายของอาคารที่อยู่ด้านหลังภาพรวม ไปจนถึงสามารถบ่งบอกทิศทางและการเคลื่อนไหวของรูปทรงที่ลอยลอยอยู่ในภาพผลงาน

พื้นผิว (Texture) ข้าพเจ้าได้สร้างพื้นผิวขึ้น ในภาพผลงาน เพื่อมุ่งเน้นให้รูปทรงสอดคล้องและกลมกลืนกับลักษณะสภาวะแวดล้อมของสังคมเมือง ซึ่งผิวต่าง ๆ ที่ถูกสร้างขึ้นในภาพผลงานนั้น ได้ให้ความรู้สึกที่หลากหลาย คือ มีทั้งอ่อนนุ่ม แข็งกระด้าง และเป็นอิสระ

1. พื้นผิวที่แข็งกระด้าง ซึ่งอยู่ภายในรูปทรงกล่องสี่เหลี่ยม ซึ่งเป็นลักษณะของพื้นผิวปูนซีเมนต์ ที่นิยมใช้ในการก่อสร้างในปัจจุบัน ข้าพเจ้าสร้างพื้นผิวดังกล่าวในรูปทรงของผลงานทุกชิ้น

2. พื้นผิวที่ให้ความรู้สึกถึง การเคลื่อนไหวมีลักษณะเป็นรอยของทีแปร่ง โฉบลงไปในส่วนที่เป็นพื้นที่ว่างภาพผลงาน สร้างการเคลื่อนไหวให้เกิดในภาพผลงานศิลปนิพนธ์ทุกชิ้น

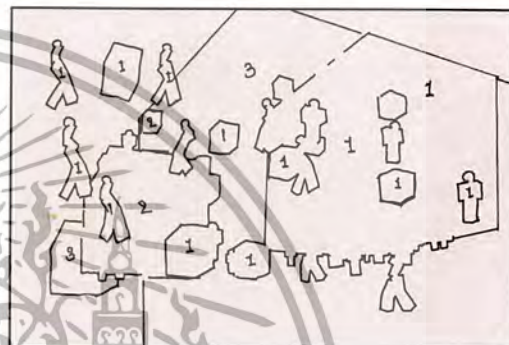
3. พื้นผิวที่ให้ความรู้สึกอ่อนนุ่มรวมทั้งช่วยสร้างบรรยากาศที่อ้างอิงสภาพแวดล้อมในเมืองในภาพผลงานศิลปนิพนธ์ทุกชิ้น
บรรยากาศที่อ้างอิงสภาพแวดล้อมในเมืองในภาพผลงานศิลปนิพนธ์ทุกชิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์องค์ประกอบ

การจัดองค์ประกอบในภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ได้ใช้หลักการจัดหลากหลายวิธีในการสร้างให้ภาพโดยรวมมีความเป็นเอกภาพ คือ ความกลมกลืน (Harmony) ความหลากหลาย (Variety) ความสมดุลย์ (Balance) สัดส่วน (Proportion) ความเป็นเด่น (Dominance) ความเป็นรอง (Subordination) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

1. ความกลมกลืน การสร้างสรรค์รูปทรงต่างๆ ในผลงานเป็นลักษณะของรูปทรงเลขาคณิตทั้งหมด มีความสอดคล้องกับภาพถ่ายอาคารที่นำมาใช้ รวมถึงรูปทรงที่ลอยอยู่ในทิศทางเดียวกัน สิ่งนี้กล่อมมาสร้างให้เกิดความกลมกลืนขึ้นในภาพผลงาน

2. ความหลากหลาย รูปทรงสัญลักษณ์ที่ผ่านการออกแบบตัดทอนมาจากสิ่งที่พบเห็นได้ทั่วไปในสังคมเมือง การจัดวางอย่างอิสระ อีกทั้งยังมีจำนวนที่มาของรูปทรงที่นำมาใช้ การจัดสรรน้ำหนักและขนาดที่แตกต่างกันกระจายอยู่ทั่วไปในภาพ ทำให้ผลงานมีความหลากหลายในทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นรูปทรง น้ำหนักและทิศทาง

3. ความสมดุลย์ ข้าพเจ้านำเสนอภาพผลงานในแนวนอน การสร้างความสมดุลย์นั้น ข้าพเจ้าได้นำขนาดของรูปทรงที่มีความแตกต่างกัน โดยให้ขนาดของรูปทรงด้านขวามีขนาดใหญ่กว่ารูปทรงทางด้านซ้าย เพื่อทำให้เกิดระยะของผลงาน เป็นการถ่วงดุลย์ทางสายตา ทำให้เกิดความรู้สึก สมดุลย์ในลักษณะที่เรียกว่า ความสมดุลย์แบบ อสมมาตร (Asymmetry)

4. สัดส่วน มีความสำคัญมากในการเน้นระยะและทิศทางของรูปทรง ซึ่งระยะหน้าสุดรูปทรงจะมีขนาดใหญ่ ระยะหลังหรือระยะถัดไป รูปทรงจะมีขนาดที่ลดหลั่นลงมาเรื่อย ๆ เพื่อให้มีผลต่อการมองภาพผลงาน

5. ความเป็นเด่น ความเด่นของผลงานถูกนำเสนอผ่านการใช้จำนวนของรูปทรงราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ละเอียดที่มาก เพื่อให้เกิดความรู้สึกแออัดในการดำรงชีวิตและขนาดของรูปทรงที่ใหญ่ รวมถึงน้ำหนักที่ชัดเจนของรูปทรงในระยะหน้า เน้นให้เห็นปริมาตร เน้นรูปทรงของสัญลักษณ์ให้มีความเด่นขึ้นมา ปรากฏในรูปทรงหมายเลข 1

6. ความเป็นร่อง ซ้ำพเจ้านำเสนอผ่านรูปทรงสัญลักษณ์ ที่จัดวางอยู่ในระยะหลัง อีกทั้งการจัดสรรน้ำหนักรูปทรงให้มีความอ่อนกว่ารูปทรงที่อยู่ระยะหน้า รวมถึงรูปภาพของอาคารที่อยู่ด้านหลังของภาพผลงาน ปรากฏอยู่ในรูปทรงหมายเลข 2 และ 3

7. การเคลื่อนไหว รูปทรงสัญลักษณ์ที่ล่องลอยกระจายทั่วทั้งภาพ เป็นการแสดงความเคลื่อนไหวของรูปทรงในผลงาน

8. การจำกัด รูปทรงต่าง ๆ ที่ซ้ำพเจ้านำมาใช้เป็นสัญลักษณ์ในผลงานทั้งหมด ถูกนำมาตัดทอนรายละเอียดออกจนเหลือเป็นโครงสร้างเลขาคณิต การตัดทอนดังกล่าว ซ้ำพเจ้าต้องการให้ รูปทรงนั้น เป็นรูปทรงส่วนตัวของซ้ำพเจ้า การจำกัดของรูปทรงดังกล่าว ปรากฏว่าอยู่ในผลงานทุกชิ้นในศิลปินพจน์ของซ้ำพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

1. ความกลมกลืน ลักษณะที่เหมือนกันของรูปทรงสัญลักษณ์และการกำหนดทิศทาง การจัดวางรูปทรงในทิศทางเดียวกัน ลดการขัดแย้งกันของรูปทรงในภาพผลงาน การนำเส้นมาใช้ เชื่อมโยงรูปทรงต่างๆ ในผลงาน เป็นสิ่งที่ช่วยสร้างความกลมกลืนของทัศนธาตุต่างๆ ในผลงาน ได้เป็นอย่างดี
2. ความหลากหลาย การเน้นรูปทรงของมนุษย์ แสดงท่าทางการเดินที่จัดวางอยู่ใน ส่วนต่างๆ ของผลงาน และรูปทรงมนุษย์ที่หลุดลอยออกมาจากกล่อง แสดงให้เห็นการจัดวางอย่าง อิสระ สะท้อนให้รู้สึกถึงการดำรงชีวิตที่วุ่นวายในสังคมเมือง
3. ความสมดุลย์ ข้าพเจ้านำเสนอภาพผลงานในแนวตั้ง การจัดวางรูปทรงที่กระจัด กระจายทั่วทุกส่วนของภาพผลงาน และขนาดรูปทรงที่แตกต่างกัน เพื่อสร้างให้เกิดระยะนั้น มีผล ทำให้เกิดความสมดุลย์ในลักษณะที่ 2 ข้างไม่เท่ากัน
4. สัดส่วน ผลงานชิ้นที่ 2 ของข้าพเจ้า กำหนดสัดส่วนของรูปทรงมนุษย์และรูปทรง กล่องให้มีขนาดที่แตกต่างกัน โดยการเน้นรูปทรงมนุษย์ให้มีขนาดใหญ่กว่า และสัดส่วนในการ นำเสนอมีมากกว่ารูปทรงสี่เหลี่ยม เป็นการเน้นความคิดและสร้างความน่าสนใจในผลงาน
5. ความเป็นเด่น ข้าพเจ้ากำหนดรูปทรงมนุษย์ที่แสดงท่าทางการเดินให้มีขนาดที่ ใหญ่แตกต่างจากรูปทรงอื่น จัดสรรน้ำหนักให้เกิดปริมาตรชัดเจน เพื่อสะท้อนการใช้ชีวิตในเมือง ปรากฏในรูปทรงหมายเลข 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

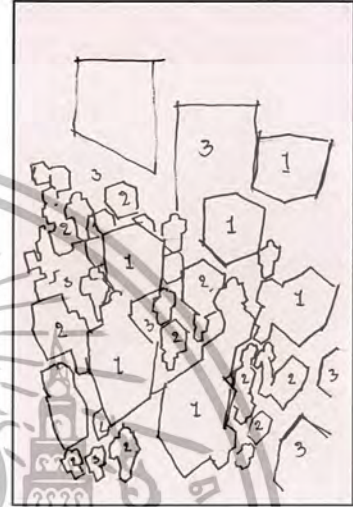
6. ความเป็นรอง สังกัดได้จากที่ข้าพเจ้ากำหนดน้ำหนักต่าง ๆ ให้มีค่าน้ำหนักที่อ่อนหรือเป็นเส้นร่างของโครงสร้างรูปทรง รวมถึงรูปภาพของอาคารที่อยู่ด้านหลังสุดของภาพ ปรากฏอยู่ในรูปทรงหมายเลข 2 และ 3

7. การเคลื่อนไหว การนำเสนอรูปทรงมนุษย์ที่แสดงท่าทางการเดินและการจัดวางรูปทรงอิสระในผลงาน ทำให้เกิดความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวของรูปทรงอยู่ตลอดเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

1. ความกลมกลืน ภาพผลงานชุดนี้ข้าพเจ้านั้นใช้รูปทรงกล่องสี่เหลี่ยม จัดสรรน้ำหนักของรูปทรงที่มีความเบาบางที่มากกว่าน้ำหนักเข้ม เพื่อให้รูปทรงนั้น กลืนหายไปกับภาพภายในตัว อาคาร ข้าพเจ้าได้นำเสนอเส้นมาใช้สร้างความกลมกลืนและทิศทางของรูปทรงชัดเจนมากขึ้นกว่าผลงานชิ้นที่ 1 และ 2

2. ความหลากหลาย กำหนดขนาดรูปทรงกล่องสี่เหลี่ยมให้มีขนาดที่ต่างกัน จัดวางให้สลับซับซ้อน มุ่งเน้นการถ่ายทอดให้เห็นความแออัด ภายในอาคาร การจัดสรรน้ำหนักที่ทำให้เกิดมิติ ความลึก มีผลต่อการมองและสร้างให้เกิดความรู้สึกที่หดหู่ โดยการใช่มุมมองที่มองจากที่สูงลงสู่ที่ต่ำ

3. ความสมดุลย์ ข้าพเจ้าจัดวางกลุ่มของรูปทรงให้อยู่รวมกันในส่วนล่างของภาพเป็นส่วนใหญ่ ด้านบนปล่อยพื้นที่ว่างแสดงให้เห็นสภาพที่อยู่อาศัยภายในตัวอาคาร เป็นการถ่วงดุลย์ของภาพด้วยการสร้างความรู้สึกให้ด้านล่างของภาพมีน้ำหนักที่มาก ซึ่งมีผลทำให้เกิดความสมดุลย์แบบอสมมาตรขึ้นในผลงาน

4. สัดส่วน สัดส่วนของกล่องสี่เหลี่ยมมีขนาดใหญ่และเกาะกลุ่มกัน ซึ่งสัดส่วนของรูปทรงสัญลักษณ์ในภาพผลงานชิ้นนี้ จึงมีขนาดที่ใหญ่อย่างเห็นได้ชัด เป็นการเน้นแนวความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

องค์ประกอบของผลงาน หรือลักษณะของส่วนประกอบต่าง ๆ ที่นำมาสร้างรวมกัน เพื่อทำให้เกิดผลงานสร้างสรรค์ที่มีความสมบูรณ์เต็มไปด้วยความงามและความน่าสนใจ ในทางศิลปะ เรียกส่วนประกอบเหล่านี้ว่า ทัศนธาตุทางศิลปะ (Visual Elements) ซึ่งมีอยู่หลายชนิดด้วยกัน คือ มีทั้งรูปทรง เส้น น้ำหนัก พื้นผิว พื้นที่ว่าง สิ่งเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นร่วมกัน เพื่อเน้นให้ภาพผลงานเกิดความสมบูรณ์และเหมาะสมเป็นไปตามเจตนาารมณ์ของเรื่องราว เนื้อหา อีกทั้งยังสอดคล้องกับลักษณะของรูปแบบที่ถูกกำหนดขึ้น ทั้งนี้เพราะศิลปะนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งได้แก่โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้หรือรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสส่วนหนึ่ง กับส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดมาจากโครงสร้างทางวัตถุ เราเรียกส่วนประกอบแรกว่า รูปทรง (Form) หรือองค์ประกอบทางรูปธรรม และส่วนหลังเรียกว่า เนื้อหา(Content) หรือองค์ประกอบทางนามธรรม ดังนั้น องค์ประกอบที่เป็นโครงสร้างหลักของศิลปะก็คือ รูปทรงกับเนื้อหา หรืออาจใช้คำว่า รูปแบบกับเนื้อหา ดังนั้น ในผลงานศิลปนิพนธ์ จึงถูกสร้างขึ้นด้วยส่วนประกอบต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วเช่นกัน และส่วนประกอบเหล่านั้น สามารถแยกวิเคราะห์ออกเป็นข้อ ๆ ได้ โดยละเอียด ดังนี้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ : การถูกจำกัดขอบเขตของคนเมือง
: Human with space time and town

เรื่องราว-เนื้อหา : สะท้อนความเปลี่ยนแปลงการดำรงชีวิตของผู้คน ในยุคปัจจุบันภายใต้การ จำกัดพื้นที่ที่อยู่อาศัยเป็นการบันทึกตอนอิสระภาพและจิตวิญญาณความเป็นมนุษย์ ข้าพเจ้าถ่ายทอดแนวความคิดผ่านการสร้างรูปทรงสัญลักษณ์ บอกเล่าเรื่องราวและความรู้สึก

รูปแบบ : ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์รูปแบบของผลงานชิ้นนี้ ด้วยการใช้ทัศนธาตุทางศิลปะต่าง ๆ ประกอบกันขึ้นใหม่ด้วยการตัดต่อและเพิ่มเติมในลักษณะทาง ศิลปะที่เรียกว่า กึ่งนามธรรม (Semi Abstraction) ซึ่งทัศนธาตุทางศิลปะถูก สร้างขึ้นเป็นลักษณะของรูปทรงที่เป็นสัญลักษณ์สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อ สะท้อนให้เห็นถึงเรื่องราวและแนวความคิด ดังที่กล่าวมาแล้ว

คิดให้เกิดความชัดเจน แต่อย่างไรข้าพเจ้าได้สร้างรูปทรงขนาดเล็กประกอบขึ้นอยู่กับรูปทรงที่มีขนาดใหญ่ เพื่อเป็นการลดความแข็งกระด้างของรูปทรงที่ปรากฏอยู่ในผลงาน

5. ความเป็นเด่น น้ำหนักที่ชัดเจนและขนาดใหญ่ของรูปทรงกล่องสี่เหลี่ยม มีความโดดเด่นกว่ารูปทรงมนุษย์ที่หิบบกมาใช้ในผลงานแสดงความรู้สึกการใช้ชีวิตที่ถูกจำกัดพื้นที่ให้ชัดเจนขึ้น ปรากฏอยู่ในรูปทรงหมายเลข 1

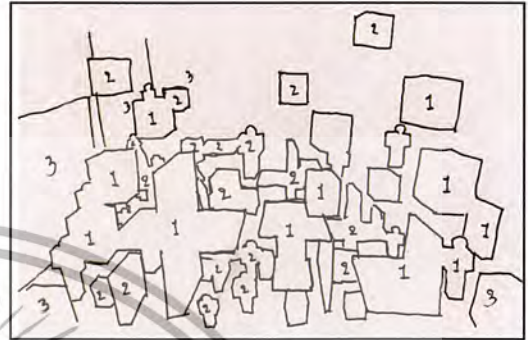
6. ความเป็นร่อง ปรากฏอยู่ในรูปของกล่องสี่เหลี่ยมขนาดเล็กที่เกาะกลุ่มอยู่ด้านล่างของภาพ และการจัดสรรน้ำหนักที่อ่อนกว่ารูปทรงหลัก อีกทั้งรูปภาพภายในของตัวอาคาร ซึ่งปรากฏอยู่ในหมายเลข 2 และ 3

7. การเคลื่อนไหว รูปทรงต่าง ๆ ข้าพเจ้ากำหนดและจัดวางให้เกิดความหนาแน่น ซึ่งเป็นผลทำให้รูปทรงลดการเคลื่อนไหวไปในทิศทางซ้ายและทางขวา แต่เนื่องจากการปรับมุมมองที่เป็นการมองจากที่สูงทำให้ภาพผลงาน เกิดการเคลื่อนไหวในทิศทางที่ขึ้นลง ซึ่งต่างไปจากผลงานชิ้นที่ 1 และ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

1. ความกลมกลืน ข้าพเจ้านำใช้รูปทรงสัญลักษณ์เดียวกันกับผลงานชิ้นที่ 1-3 การจัดสรรน้ำหนักของภาพในลักษณะย้อนทิศทางของแสง เป็นผลทำให้น้ำหนักโดยรวมของรูปทรงเป็นน้ำหนักเข้ม รูปทรงต่าง ๆ จึงเกิดความกลมกลืนมากขึ้น

2. ความหลากหลาย ข้าพเจ้านำรูปทรงแผ่นสี่เหลี่ยม มาใช้เพื่อเป็นการเน้นแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับผนังชัดเจนขึ้น รูปทรงสัญลักษณ์ที่นำมาใช้ จึงมีความหลากหลายและแตกต่างไปจากผลงานในชิ้นอื่น ๆ

3. ความสมดุลย์ ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ในแนวนอน การจัดวางรูปทรงส่วนมากอยู่ส่วนล่างของภาพ ส่วนด้านบนของภาพปล่อยเป็นพื้นที่ว่างสีขาวและเทา มีเส้นร่างบางส่วนของภาพเป็นผลทำให้ภาพถูกแบ่งเป็น 2 ส่วน โดยมีน้ำหนักที่แตกต่างกันเป็นตัวถ่วงดุลย์ สร้างให้เกิดความรู้สึกและภาพผลงานที่มีความสมดุลย์กัน

4. สัดส่วน รูปทรงสัญลักษณ์ทั้งหมดมีขนาดที่ใหญ่ เน้นเฉพาะรูปทรงที่อยู่ในระยะหน้าของผลงานเท่านั้น

5. ความเป็นเด่น ข้าพเจ้าลดความเด่นของรูปทรงรายละเอียด โดยจัดน้ำหนักให้กลมกลืนกันทั้งหมด เน้นให้เห็นรูปทรงภายนอกที่เกิดจากการจัดวางรูปทรงเป็นกลุ่มใหญ่และเป็นเอกภาพ ปรากฏอยู่ในกลุ่มรูปทรงหมายเลข 1

6. ความเป็นรอง จัดการจัดรูปทรงเป็นกลุ่มใหญ่อยู่ด้านหน้าสุดของผลงาน ข้าพเจ้าได้สร้างกลุ่มรูปทรงที่รองรับและสร้างความเชื่อมโยงของระยะและทิศทาง โดยรูปทรงในกลุ่มนี้ มีน้ำหนักที่อ่อนกว่าเพื่อลดความแข็งกระด้างของรูปทรงหลัก ปรากฏอยู่ในกลุ่มรูปทรงหมายเลข 2

7. การเคลื่อนไหว เนื่องจากการจัดวางรูปทรงเป็นกลุ่มก้อน เป็นการสร้างความเคลื่อนไหวที่แตกต่างไปจากผลงานทั้ง 3 ชิ้นที่ผ่านมา เพื่อเป็นการเน้นแนวความคิดแสดงให้เห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความแออัดของเมืองในลักษณะที่มีความเคลื่อนไหวพุ่งเข้าสู่ด้านในของผลงานคล้ายกับการมองดู
รถที่แออัดบนท้องถนน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ความเจริญที่แตกต่างกันของสังคมเมืองและสังคมชนบทในด้านของสาธารณูปโภค รวมถึงสาธารณูปการ ซึ่งเป็นพื้นฐานและมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของทุกชีวิตนั้น เป็นสาเหตุ ซึ่งผลักดันให้เกิดการย้ายถิ่นฐานของผู้คนเข้ามาใช้ชีวิตในสังคมเมือง เนื่องจากความต้องการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตและเพื่อหารายได้สำหรับใช้ในการดำรงชีวิต เพราะเมืองเป็นช่องทางทำมาหากิน ซึ่งเกิดจากความเจริญ เมืองมีการพัฒนาตัวเองอย่างรวดเร็วตามกาลเวลา จึงส่งผลให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งของการดำรงชีวิตในเมือง ในปัจจุบันประชากร มีความหนาแน่น ไม่สมดุลกับพื้นที่ การอยู่อาศัยในอาคารที่แอ่งชวยพื้นที่ภายในเป็นห้อง ๆ เป็นการแก้ไขปัญหาความแออัด แต่ในทางกลับกันการก่อสร้างอาคารมีมากขึ้น พื้นที่ภายในมีขนาดเล็กลง เกิดปัญหาความแออัดของอาคารตามมา การเปลี่ยนแปลงการดำรงชีวิตดังกล่าว เปรียบได้กับการอาศัยอยู่ในกล่อง ที่มีขนาดและขอบเขตที่จำกัด ซึ่งไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ในสังคมปัจจุบัน ข้าพเจ้าจึงนำรูปทรงของกล่องสี่เหลี่ยมเพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์แทนค่าเมืองและพื้นที่อยู่อาศัยของมนุษย์ เพื่อสะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลง การขาดอิสรภาพในการดำรงชีวิต โดยได้แสดงออกผ่านกรรมวิธีขั้นตอนของงานภาพพิมพ์ ข้าพเจ้าเลือกเทคนิคแม่พิมพ์ร่องลึก (Intaglio process) เป็นเทคนิคในการถ่ายทอดแนวความคิดและความรู้สึก รวมถึงมีการวิเคราะห์ทัศนธาตุและการจัดองค์ประกอบในภาพผลงาน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการศึกษาค้นคว้าต่อไปของผู้สนใจในผลงานดังกล่าว

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานคือ การสร้างระยะของรูปทรงต่างๆ ในภาพผลงาน ข้าพเจ้าสร้างระยะให้เกิดขึ้นโดยการจัดสรรน้ำหนักของรูปทรง ด้วยการใช้น้ำหนักในรูปทรงแสดงระยะหน้า น้ำหนักอ่อนในรูปทรงแสดงระยะหลัง น้ำหนักที่จัดสรรมีผลทำให้เกิดความเชื่อมโยงกันของรูปทรงและสร้างให้ผลงานเกิดระยะ รวมถึงเกิดมิติที่น่าสนใจ

ในผลงานชิ้นที่ 1 การสร้างระยะหน้าในผลงานไม่เกิดความชัดเจน ซึ่งมีผลมาจากระยะเวลาในการแช่แม่พิมพ์ลงในน้ำกรด ไม่นานเพียงพอที่จะทำให้เกิดน้ำหนักเข้มในรูปทรงได้ ข้าพเจ้าจึงนำปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว มาแก้ไขการสร้างน้ำหนักของรูปทรงในผลงานชิ้นอื่น ๆ ต่อมาโดยการเพิ่มระยะเวลาในการแช่แม่พิมพ์ลงในน้ำกรดให้นานขึ้นเพื่อสร้างให้เกิดน้ำหนักที่เข้ม และเป็นไปตามความต้องการของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ชอุด นิ่มเสมอ. องค์ประกอบของศิลปะ.กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2539

พิภพ สุนทรสมัย. เขียนแบบก่อสร้าง.กรุงเทพฯ:อมรินทร์บุ๊กเซ็นเตอร์, 2540

สมเกียรติ โล่ห์เพชรรัตน์. คู่มือคอนกรีตเสริมเหล็ก.กรุงเทพฯ: ดี.เอส.แลนด์, 2532

Bernard Ceysson, Genevieve Breac-Bautier, Maurizio Fasiolodell, Arco, Francois Souchal. **The great tradition of Sculpture: Taschen, 1996**

Jodidio, philip. **New formes Architecture in the 1990: Taschen, 1997**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปนิพนธ์

การถูกจำกัดขอบเขตของคนเมือง 1/2546

แม่พิมพ์โลหะ

80 x 120 เซนติเมตร

Humman with space time and town 1/2002

Etching

80 x 120 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถูกจำกัดขอบเขตของคนเมือง 2/2546

แม่พิมพ์โลหะ

120 x 80 เซนติเมตร

Humman with space time and town 2/2002

Etching

120 x 80 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถูกจำกัดขอบเขตของคนเมือง 3/2546

แม่พิมพ์โลหะ

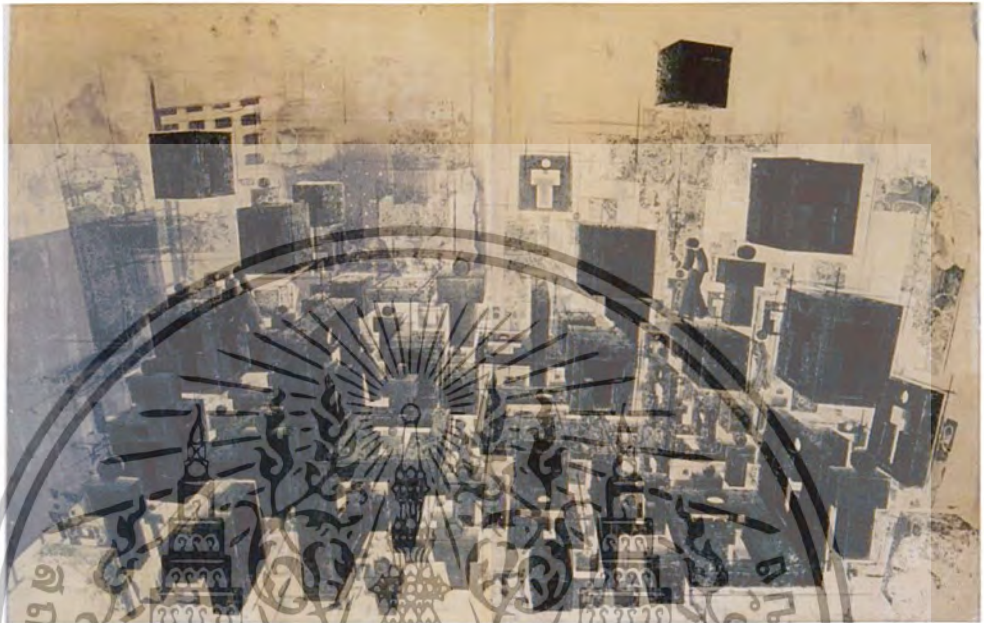
120 x 80 เซนติเมตร

Humman with space time and town 3/2002

Etching

120 x 80 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถูกจำกัดขอบเขตของถนนเมือง 4/2546

แม่พิมพ์โลหะ

80 x 120 เซนติเมตร

Humman with space time and town 4/2002

Etching

80 x 120 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นาย วรพล สิงห์สุข

เกิด 8 กันยายน 2523

การศึกษา โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี
วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่อยู่ 5/1182 หมู่บ้านประชาชื่น ซอย 10 ถนนสามัคคี ตำบลบางตลาด
อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120 โทรศัพท์ 0-2503-6229

ประวัติการแสดงผลงาน

2544 - แสดงผลงาน โครงการ U-SCREEN SI-AM ART SPACE GALLERY BANGKOK

- 3rd International Triennial of Graphic Art Bitola Macedonia 2000

- The International Festival of Graphic Art, Clve-Napoca 2000 Romania

- การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 18

2545 - การแสดงผลงานศิลปกรรม “นำสิ่งที่คือชีวิต” ของบริษัท โตชิบาไทยแลนด์ ครั้งที่ 14

- 11th International print Viennial Varna 2001 The Republic of Bulgaria

- “The Love” International Mail Art Project Brasil

การแสดงผลงานกลุ่ม

2546 - งานแสดงนิทรรศการ “Monday printmaking” ณ บ้านบางกอก แกลเลอรี กรุงเทพฯ

เกียรติประวัติ

2544 - รางวัลสนับสนุนศิลปินรุ่นใหม่จากการแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 18

2545 - รางวัลพิเศษจากการแสดงผลงานศิลปกรรม “นำสิ่งที่คือชีวิต” ของบริษัท โตชิบาไทยแลนด์ ครั้งที่ 14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้